

Sensorveiledning Mevit35/4510

Eksamensformen i emnet er semesteroppgave, hvor studentene analyserer objekter fra selvvalgt verkpensum innen fem ulike kategorier: film/video, dataspill eller animasjon, kunstverk, nye medier og valgfri kategori. Verkpensumet ble valgt midtveis i semesteret, og studentene fikk deretter to ulike oppgaveformuleringer å velge mellom som utgangspunkt for semesteroppgaven.

Begge formuleringene legger til rette for at studentene skal redegjøre sentrale pensumperspektiver, og knytte disse til analyse av et utvalg av objekter. Den ene oppgaven tar utgangspunkt i Liv Hauskens *Medieestetikk* (2009), den andre Andreas Ervik *Becoming Human Amid Diversions* (2022). Utover disse pensumbøkene vil også kapitler fra Hauskens antologi *Thinking Media Aesthetics* (2013) og Jacob Lund og Ulrik Schmidts antologi *Medieestetik* (2020) være særlig relevante. I tillegg tilbyr Aarto Haapas tekst om hverdagsestetikk en vesentlig kilde til emnets forståelse av estetikk. Emnet har dessuten flere klassiske medievitenskapelige tekster på pensum, av Walter Benjamin, Marshall McLuhan og Friedrich Kittler, samt noen nyere medieestetiske analyser av blant andre Mary Ann Doane og Jon Inge Faldalen. Det er mulig å bytte inntil 30% av emnets pensum med særlig relevante tekster for egne analyseobjekter.

Det er vesentlig at studentene velger analyseobjekt(er) som gjøres relevante for å besvare det oppgaveteksten ber om. For å bestå emnet må studentene som minimum tydeliggjør at de besvarer en av oppgavene og vise at de har grunnleggende kjennskap til sentrale momenter i emnet og analytiske ferdigheter.

Studentene har hatt mulighet til å delta i tre samlinger med gruppeveiledning av tekstutkast og innspill både for hvordan de skal løse oppgavene og hvilke analytiske perspektiver de kan anlegge på verkpensum.

Begge oppgaveformuleringene er komplekse, og består av ulike momenter. Ingen av dem har entydig riktig måte å løses på. Oppgaveformuleringer og forslag til løsninger følger under.

Oppgave 1: Mot slutten av innledningen til *Medieestetikk*, skriver Liv Hausken «medieestetikk er en betraktningssmåte som kan anlegges overfor en hvilket som helst type objekt, også dem som knapt legges merke til» (Hausken 2009: 24). Gjennom analyse av minst to av objektene på ditt verkpensum skal du vurdere gyldigheten av denne påstanden.

Noe av utfordringen i oppgaveformulering 1 er Hauskens fremstilling av analyseobjekter som *knapt* legges merke til. Sentralt for oppgaven blir å kontekstualisere hva dette innebærer for Hausken. Gode besvarelser vil redegjøre ikke bare for medieestetikk generelt, men for konteksten sitatet opptrer i, og relevansen det har for Hauskens egne undersøkelser.

Kandidatene kan her bemerke hvordan Hausken tar utgangspunkt i et relativt dagligdags objekt: værmeldingen. Her kan kandidatene bemerke hvordan dette hverdagslige og trivielle objektet for Hausken muliggjør refleksjoner over ulike innganger til undersøkelser gjennom ulike begrunnelser for undersøkelse. Begrunnelsene kan være kulturelle, samfunnsmessige, kunstestetiske og teoretiske. Kandidater kan gjøre utvalg av hvilke de bruker som inngang for undersøkelser, eller de kan bemerke hvordan samtlige begrunnelser kan anlegges på

nærmest ethvert analyseobjekt og åpne for ulike undersøkelser. Samtidig er ikke disse begrunnelsene viktig i seg selv, som en slags oppskrift, men snarere hvordan de muliggjør medieestetisk analyse. Det er ikke nødvendigvis slik at kandidater må gjøre nytte av Hauskens begrunnelser, men dersom kandidatene fokuserer på dem og ikke viser tydelig forståelse av dem i redegjøring og analyse blir det vanskelig å oppnå bedre karakter enn C.

Oppgaveformuleringen angir et fokus på teoretisk begrunnelse, idet den ber kandidatene vurdere teoretisk gyldighet gjennom analyse. Dette kan gjøres ved å velge analyseobjekter som ligner Hauskens i å være dagligdagse, oversette, men også ved å undersøke objekter som befinner seg lenger unna Hausken: nye medieplattformer, formater, sjangre, eller til og med objekter som kan utfordre mediebegrep hos Hausken. Interessante valg av analyseobjekt og treffende analytiske innsikter skal telle høyt i vurderingen.

Oppgave 2

«I åpningskapitlet «Attractive Screens» av *Becoming Human Amid Diversions*, utvikler Andreas Ervik en tilnærming til å *tenke med* avledninger. Hvordan kan dette være et medieestetisk perspektiv, og hvilke analytiske muligheter tilbyr denne tilnærmingen. Konkretiser diskusjonen med analyser av verkens sum.»

Noe av utfordringen i oppgaveformulering 2 er Erviks idé om å *tenke med avledninger*. Gode besvarelser vil her bemerke at avledninger er noe både relatert til og distinkt fra distraksjoner. Her blir det vesentlig for kandidater både å redegjøre for den gjengse forståelsen for distraksjoner, som er preget av negative verdivurderinger. Avledningsbegrepet betegner isteden en tilnærming som er mer fokusert på erfaring av disse medieformene, samt hva avledninger kan indikere om menneskelige interesser og hva det vil si å være menneske i dag.

En annen sentral utfordring i oppgaven ligger i tilknytningen til medieestetikk. Det er ingen eksplisitte referanser til medieestetikk i boka til Ervik, som gjør at kandidatene selv må drøfte hva som gjør at dette både kan betegnes som og utfordrer medieestetikk. Dette kan gjøres gjennom å påpeke fokuset på medieringsprosesser, eller ved en åpnere og mindre normativ vurdering enn det som er vanlig av distraksjoner. Av vesentlige ulikheter kan kandidater bemerke fokuset på populasjoner fremfor enkeltindividers erfaringer, og på evolusjonsbiologiske tendenser.

Oppgaven åpner for en undersøkelse av tilsynelatende trivielle sider ved digital kultur og sosiale medier, og å behandle disse med oppmerksomhet og nysgjerrighet i et estetisk møte. Utover introduksjonskapitlet med dets begrepsdistinksjon og metodiske perspektiver er det en rekke relevante diskusjoner omkring medieerfaringer som studentene kan gjøre nytte av i andre kapitler på spill, tanketom skrolling, søthet og humor.